

การจัดการเรียนการสอนในความปกติใหม่ในวิกฤตโควิด-19

INSTRUCTIONAL MANAGEMENT IN THE NEW NORMAL IN THE COVID-19 CRISIS

กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ¹, และสนิท วงป้อมหิรัญ²

Kannaphat hunsuwan¹, and Snit Wongplomhiran²

*Corresponding author Email : i_skilful@hotmail.com

(Received : July 9, 2020 ; Revised : August 3, 2020 ; Accepted : September 20, 2020)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนในความปกติใหม่ในวิกฤตโควิด-19 จากการศึกษาพบว่า การออกแบบการเรียนรู้ในยุค New normal ประกอบด้วย แนวคิดของ Globish มี 4 รูปแบบ ได้แก่ 1. การเรียนรูปแบบออนไลน์ 100% 2. การเรียนในห้องเรียน 3. การเรียนแบบผสมผสานออนไลน์และออฟไลน์ และ 4. การเรียนแบบโฮมสคูล นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนการสอนแบบเดลิเวอรี่ หรือการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบครูกระเป๋ารวมทั้งแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ของวิชย วงศ์ใหญ่และคณะ ตลอดจนการออกแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีบูรณาการ การจัดการเรียนการสอนในความปกติใหม่ มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ที่มี Platform วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนใช้พื้นที่การเรียนรู้ของตนเอง และนำไปสู่การเรียนรู้เชิงลึก ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นคุณภาพของการเรียนรู้ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, ความปกติใหม่, โควิด-19, วิกฤต

Abstract

The purpose of this academic paper aimed to present concepts and guidelines for instructional management in the New normal in the COVID-19 crisis. The study result revealed that the new normal learning design consists of the Globish concept, which were four themes: 1. 100% online learning, 2. onsite learning, 3. blended learning of online and offline learning, and 4. online learning homeschool. Moreover, there was also teaching and learning delivery or teaching and learning in the form of "pocket teacher", Including the concept of learning of Wichai Wongyai and others and learning design through an integrated approach. The instructional management in New normal was characterized by a variety of learning method which enable the learners to use their learning and lead them to deep learning which can be said that the quality of learning and its result was the effect as well.

Keywords : Instructional Management, New Normal, Covid-19, Crisis

¹ดร. นักวิชาการอิสระ, Dr., Independent Scholar

²อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher., Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

บทนำ

ความเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวิทยาการ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถปิดตัวอยู่โดยลำพัง ต้องร่วมมือและพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้นยังต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ในเรื่องความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม อุบัติภัยต่างๆ โดยเฉพาะโรคภัยต่างๆ ส่งผลกระทบต่อมนุษย์โดยทั่วไป และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้ ทำให้แต่ละประเทศต้องเตรียมคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะและความสามารถในการปรับตัว มีคุณลักษณะสำคัญในการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่ได้อย่างเท่าทัน มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี เหมาะสม สอดคล้องกับปฏิญญาว่าด้วยการจัดการศึกษา UNESCO คือ การจัดการศึกษาให้คนในชาติเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม คุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปลอดภัยและการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพของมนุษย์ได้แก่ ผู้เรียนให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์ และมี ความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา มีทักษะชีวิต โรงเรียนเป็นหน่วยบริการทางการศึกษาที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลกเพื่อการอยู่รอดในยุคที่มีโรคระบาด ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ต้องมีความสนใจเป้าหมายและวิธีการในการพัฒนาการจัดการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในสถานการณ์การปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของมนุษย์ที่มีการระบาดไปทั่วโลก ได้แก่โรคที่ติดต่อ ไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่ระบาดในปลายปี พ.ศ. 2562 จนถึงปัจจุบัน โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่ว ในวันที่ 11 มีนาคม 2563 จากเดิมที่เราคิดว่าเรื่องโรคระบาดอาจเป็นเรื่องไกลตัว เราเห็นการแพร่ระบาดของโรคซาร์ส และพบเจอกับวิกฤตต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เราไม่เคยคิดว่ามันจะมาถึงตัวจนกระทั่งโควิด-19 มาถึงและก่อให้เกิดผลกระทบไปทั่วโลก วันนี้ทุกคนจึงตระหนักเพิ่มขึ้นว่า วิกฤตโควิด-19 ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทำให้ชีวิตไม่เหมือนเดิม สังคมจึงต้องเตรียมพร้อมหลายเรื่อง ความไม่เหมือนเดิมหลังต้องเผชิญกับวิกฤตโควิด-19 เริ่มต้นจากชีวิตของคนเราที่เปลี่ยนแปลงไป ขณะที่หลายหน่วยงาน องค์กร ต่างปรับความคิด พฤติกรรม และวิธีการทำงานที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น จากเดิมคนทำงานมักให้ความสำคัญกับ Work-Life Balance สร้างสมดุลระหว่างชีวิตงานและชีวิตส่วนตัวเป็นสำคัญ แต่ปัจจุบันที่เราทุกคนต่าง Work from Home มีสัดส่วนเวลาของการทำงานและชีวิตส่วนตัวเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน สลับสับเปลี่ยนกันไปตลอดทั้งวัน เกิด Work-Life Integration ที่ชีวิตการทำงานหลอมรวมกับชีวิตส่วนตัวเป็นหนึ่งเดียว จนเราต้องสร้างวินัยในการทำงาน ท่ามกลางอิสระและความยืดหยุ่นที่เพิ่มขึ้นจาก Work from Home (ชัยชนะ มิตรพันธ์, 2563) เมื่อวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ระลอกแรกเริ่มคลี่คลายลง หลายๆ ภาคส่วนเริ่มพูดถึง “ความปกติใหม่” หรือ “New Normal” ที่จะตามมา การมาเยือนของวิกฤตโรคระบาดทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับระบบการศึกษาหลากหลายด้าน เป็นต้นว่าเราจะออกแบบการเรียนรู้ในยุคโควิด-19 ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร ทักษะและหลักสูตรโลกการศึกษารูปแบบใหม่หลังจากนี้ควรมีหน้าตาแบบไหน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทด้านการเรียนรู้หรือทำให้ความเหลื่อมล้ำแย่กว่าเดิมจริงหรือไม่ที่เราสามารถเปลี่ยนวิกฤตครั้งนี้ให้กลายเป็นโอกาสด้านการศึกษา จากความผิดปกติแบบใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม (New Abnormal) ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาต้องอยู่ให้รอด ต้องปรับตัว เพราะวิกฤตโควิด-19 เป็นบททดสอบของความจำเป็นครั้งใหญ่ในการบริหารจัดการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ให้สอดคล้องกับความปกติใหม่ที่เกิดขึ้น (พัชราภรณ์ ดวงชื่น, 2563 : 785) การจัดการการศึกษาจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเพื่อให้นักเรียนยัง

สามารถเรียนรู้ได้ถึงแม้จะมีข้อจำกัดหลายด้าน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องหาแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยนำหลักการแนวคิดต่างๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามหลักสูตรอย่างปลอดภัย

ความปกติใหม่ (New Normal)

ความปกติใหม่ (New Normal) เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติ และการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต โดยคำนี้กำเนิดขึ้นในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลกในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 21 (ค.ศ. 2007–2008) ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจครั้งใหญ่ การจัดการบางอย่างซึ่งแต่เดิมเคยถูกมองว่าผิดปกติ ได้กลับกลายมาเป็นสิ่งที่พบเห็นกันได้ทั่วไป และถูกนำมาใช้ในบริบทอื่นๆ อย่างเช่น ด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อสื่อสารและทำความเข้าใจถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้นและการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ส่วน "New Normal" ในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของ “โควิด-19” ช่วงปลาย พ.ศ. 2562 นั้น อธิบายได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ผู้คนเจ็บป่วยและล้มตายจำนวนมากจนกลายเป็นความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงอีกครั้งหนึ่งของมนุษยชาติ มนุษย์จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิมๆ โดยมีการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับการพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เกิดการย้ายเบนออกจากความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขภาพ การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสารการทำธุรกิจ ฯลฯ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้กลายเป็นความปกติใหม่ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็ทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม (สุภาภรณ์ พรหมบุตร, 2563)

เมื่อวิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความปกติใหม่ หรือ New Normal ได้มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์ ภาคการศึกษาเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่เกิดการปรับตัวครั้งใหญ่ทั่วโลกและในประเทศไทย โดยเฉพาะการปิดโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่ทำให้ทั้งภาคคนนโยบาย โรงเรียน ครู และนักเรียน นักศึกษา ต้องหันมาใช้ในการเรียนการสอนทางไกลอย่างเร่งด่วน ชวนให้หลายคนคิดว่า เมื่อโควิด-19 ผ่านไป การเรียนรู้ทางไกลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้จะกลายเป็นความปกติใหม่ของการศึกษาไทย ความปกติใหม่นี้จะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพราะอะไร หากมีใช่แล้ว ความปกติใหม่ของการศึกษาไทยจะเป็นอย่างไรแน่ และใครจะเป็นผู้กำหนดหน้าตาของความปกติใหม่นี้ ซึ่งการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์จะยังไม่ใช่ “ความปกติใหม่” แต่อาจเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของครู การจัดการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์ที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสูงสำหรับผู้เรียนทุกคน ต้องพึ่งพาหลายปัจจัย ทั้งความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของครูในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ และความพร้อมของครอบครัวและนักเรียนในการเรียนรู้จากที่บ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีต้นทุนมหาศาล (เสาวรัช รัตนคำฟู และ เมธาวิ รัชตวิจิตร, 2563) นอกจากนี้ยังมีต้นทุนที่ครอบครัวนักเรียนต้องจ่าย ทั้งค่าอินเทอร์เน็ต ค่าอาหารกลางวัน ต้นทุนค่าเสียโอกาสของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ต้องใช้เวลาดูแลการเรียนรู้ของลูกแทนการทำงานหารายได้ และต้นทุนค่าเสียโอกาสของนักเรียนจากการเรียนทางไกลหรือเรียนออนไลน์ ที่งานวิจัยจำนวนมากไม่น้อยบ่งชี้ว่า ก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่ำกว่าการเรียนตามปกติกับครูในห้องเรียน อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ บุคลากรทางการศึกษาจำนวนมากได้ปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล เช่น การประชุมออนไลน์ การจัดการเอกสารออนไลน์ผ่านคลาวด์ เป็นต้น การ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว แม้ว่าจะไม่ได้เปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยตรง แต่น่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ จึงมีแนวโน้มที่จะดำเนินต่อไปแม้การระบาดสิ้นสุดลง ระบบการศึกษาในภาพรวมจะกลับไปสู่การจัดการเรียนในโรงเรียนเป็นหลัก ส่วนการเรียนทางไกลด้วยเทคโนโลยีจะเป็นเพียงทางเลือกที่ถูกนำมาใช้ในบางสถานการณ์กับนักเรียนแค่บางกลุ่ม และในบางพื้นที่ แต่จะยังไม่ใช้ความปกติใหม่ของการศึกษาไทยในอนาคต เราควรใช้ความตระหนักรู้ที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์นี้ มาออกแบบการจัดการศึกษา โดยให้น้ำหนักกับสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน มากกว่าเงื่อนไขที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบาย แนวคิด หรือผลประโยชน์บางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น

1. ให้น้ำหนักกับปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพระหว่างครูและนักเรียนมากกว่าจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนอยู่ในห้องเรียน หรือเรียนผ่านสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์
2. ให้น้ำหนักกับการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักเรียน เชื่อมโยงกับชุมชนและบริบทที่นักเรียนอยู่ มากกว่าการเรียนรู้อิงตามมาตรฐานแบบเดียวกันทั้งประเทศ
3. ให้น้ำหนักกับการประเมินผลเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน (Formative assessment) จากชิ้นงานและพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าการประเมินเพื่อการตัดสิน (Summative assessment) เพื่อนำไปใช้ให้คุณให้โทษแก่โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษา
4. ให้น้ำหนักกับการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความท้าทายในการเรียน ควบคู่กับการส่งเสริมนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ให้เต็มตามศักยภาพ เนื่องจากนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจในการเรียนเป็นทุนเดิมหรือมาจากครอบครัวยากจนมีแนวโน้มจะหลุดออกจากระบบการศึกษามากขึ้นเมื่อสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
5. ให้น้ำหนักกับการเรียนรู้เพื่อสุขภาพกายและใจ ควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวิชาการ สถานการณ์โรคระบาดส่งผลต่อสุขภาพกายและใจของทุกคนรวมถึงเด็กๆ ทุกวัย ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของสมอซีชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ยากเมื่อเด็กมีความเครียดหรืออยู่ในภาวะที่เป็นอันตราย ครูจึงควรสอดแทรกเนื้อหาความรู้เรื่องสภาวะ การดูแลสุขภาพกายและใจ เพื่อให้เด็กเรียนรู้และปรับตัวได้ท่ามกลางสถานการณ์ครอบครัวและสังคมที่ไม่แน่นอน
6. ให้น้ำหนักกับการจัดสรรทรัพยากรออนไลน์แก่เด็กและครอบครัวควบคู่กับทรัพยากรออนไลน์ เช่น จัดสรรหนังสือเด็กให้แก่ครอบครัวด้อยโอกาสเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่บ้าน จัดให้มีอาสาสมัครติดตามสถานการณ์เด็กในแต่ละครอบครัวและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการดูแลลูก ในลักษณะเดียวกันกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่ให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ เป็นต้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีของประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับประชาชนในด้านต่างๆ ไม่เพียงแค่การศึกษาเท่านั้น (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2563)

การเปลี่ยนแปลงสถานที่การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ ทำให้เราสามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกแหล่ง ทุกที่ ทุกเวลา การปฏิสัมพันธ์ของคุณครูและนักเรียนจะยังคงอยู่รวมทั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ยังมีอยู่ แต่เปลี่ยนพื้นที่จากโรงเรียนสู่โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น เราอาจคุ้นชินกับภาพห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมากรวมตัวกัน ใช้หนังสือเหมือนกัน สื่อประกอบการสอนเหมือนกัน และมีวิธีการประเมินผลเหมือนกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ในการเรียนรู้วิถีใหม่นั้น เป้าหมายของการศึกษาอาจยังคงเหมือนเดิม แต่ผู้เรียนสามารถใช้วิธีที่แตกต่างในการไปถึงเป้าหมายการเรียนรู้ได้ เด็กบางคนอาจเรียนรู้ได้เร็วกว่าหากได้ดูภาพหรือคลิปวิดีโอ แต่เด็กบางคนอาจชอบการฟังคุณครูบรรยาย เพราะรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน โรงเรียนจึงต้องกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถดำเนินการเรียนการสอนต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ (พัชรารณ ดวงชื่น, 2563 :787)

การจัดการเรียนการสอนของครูในยุคนี้จึงจำเป็นต้องมีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และสอนอย่างมีแบบแผนที่เหมาะสมในสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ครูจะต้องเตรียมความพร้อมก่อนการสอนแบบใหม่ วิธีการหนึ่งคือ การ

ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะหลังการระบาดของโควิดสิ้นสุดลง ทั้งนี้ควรเริ่มต้นโดยการจัดกลุ่มตัวชี้วัดให้เป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์การระบาด เช่น ครูสามารถออกแบบหน่วยการเรียนรู้หน่วยละ 2 สัปดาห์ เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาการประเมินสถานการณ์การระบาด ทั้งนี้หากครูสามารถออกแบบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยให้ร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบทั้งเทอมหรือทั้งปี ก็จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพได้ดียิ่งขึ้น และได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคต นอกจากนี้ในทางปฏิบัติ การจัดหน่วยการเรียนรู้สามารถจัดตามเนื้อหาหรือตามประเด็นที่น่าสนใจ และยังสามารถบูรณาการข้ามวิชาหรือในวิชาเดียวกัน หลังจากนั้นครูควรกำหนดคำถามสำคัญของแต่ละหน่วย และวางแผนการติดตามการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างชัดเจน เลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก และสื่อสารกับพ่อแม่ให้ทราบถึงบทบาทรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จะเปลี่ยนไปด้วย

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนอาจจะต้องปรับตัวมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ ทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทั้งตัวผู้เรียนรู้และผู้สอน ทั้งคู่จะได้มีเวลาเรียนรู้ไปพร้อมกัน พร้อมๆ กับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้สอนนั้นต้องสร้างความสะดวกและประสานงานการเรียนรู้นักผู้เรียนมากกว่าการสอนในชั้นเรียน ตำราเอกสารประกอบการสอน อาจเป็นเพียงแผนที่การเรียนรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อไม่ให้หลงทาง หลงประเด็นในระหว่างทางของการเรียนรู้ การสอนแบบบรรยายอาจต้องใช้เทคนิคการเล่าเรื่องมาเป็นเครื่องมือใหม่ที่ใช้ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านประสบการณ์จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกกระหว่างการเรียนรู้ ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์ระหว่างทางของการเรียนรู้ได้อย่างสนุกและตื่นเต้น ผู้เรียนเองก็เช่นกันจะต้องปรับตัวจากผู้ที่เคยรับความรู้จากครู เพียงอย่างเดียว โดยเปลี่ยนมาเป็นผู้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ทักษะและความรู้ใหม่ๆ ร่วมกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำ หรือประยุกต์องค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ในมุมมองของโกล์บิช (Globlish) ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในความปกติใหม่ไว้อย่างน่าสนใจ ได้แก่ (วันเพ็ญ พุทธานนท์, 2563)

1. การเรียนผ่านระบบออนไลน์ 100% รูปแบบดังกล่าวเหมาะสมกับโรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งด้านระบบการเรียนการสอนและหลักสูตรผ่านระบบออนไลน์ ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ ผู้ปกครองมีความพร้อมในการช่วยเหลือสนับสนุน รวมทั้งมีเครื่องมือสนับสนุนการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน และอินเทอร์เน็ต

2. การเรียนในห้องเรียนเหมาะสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากและมีพื้นที่มากพอให้สามารถปฏิบัติตามนโยบาย Social Distancing เพื่อรักษาระยะห่างและการดูแลสุขอนามัยของผู้เรียนได้อย่างเคร่งครัด

3. การเรียนผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์ เหมาะสำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนจำนวนมาก และไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์มาก่อน ควรแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อสลับวันกันมาเรียนทั้งนี้เพื่อให้วันที่นักเรียนมาเรียนที่โรงเรียน ทางโรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบรักษาระยะห่างได้รวมทั้งสามารถดูแลสุขอนามัยของนักเรียนได้อย่างเข้มข้น เพื่อการเรียนรู้ที่ได้ประสิทธิภาพ โดยโรงเรียนเลือกวิชาที่มีการปฏิบัติหรือต้องเรียนรู้ร่วมกันมาจัดการเรียนที่ห้องเรียน ในขณะที่วิชาอื่นให้จัดการเรียนการสอนผ่านออนไลน์

4. การเรียน Home School คาดว่าการเรียนในรูปแบบนี้จะมีเพิ่มขึ้นในประเทศไทย เนื่องจากผู้ปกครองอาจมีความกังวลเรื่องความปลอดภัยของบุตรหลานจากโรคภัยไข้เจ็บ มลพิษ มลภาวะ และภัยคุกคามอื่น โดยผู้ปกครองจะมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นการเรียนคอร์สออนไลน์

ควบคู่กับการจัดครูเฉพาะวิชามาสอนที่บ้านที่ตอบโจทย์รูปแบบการเรียนรู้ของบุตรหลานมาประยุกต์กับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

ชัยวัฒน์ ปานนิล (2564) กล่าวว่า ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และระบบวัดผลประเมินผลเดิม เปลี่ยนไปตรงที่ผู้สอนต้องเป็นผู้รับภาระในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ซึ่งก็สอดคล้องกับเวลาที่เพิ่มมากขึ้นจากการที่นักเรียนไม่ต้องมาโรงเรียน ปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้เรียนต้องมาโรงเรียน เป็นผู้สอนเป็นผู้เดินทางไปหาผู้เรียนแทนอาจจะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเดลิเวอรี่ หรือการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ “ครูกระเป๋” โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามความพร้อม บริบทของผู้เรียนและครอบครัว โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. จัดเตรียมแผนการสอนและอุปกรณ์การสอนจากที่มีอยู่เดิม จัดชุดเป็นชุดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละคนในแต่ละวิชา
2. จัดหาและสืบค้นสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นสื่อของสำนักพิมพ์ต่างๆ ที่จัดทำเผยแพร่ หรือสื่อของระบบการจัดการเรียนการสอนทางไกล EDLTV ซึ่งเป็นสื่อการสอนทางไกลที่มีการจัดหมวดหมู่ตามเนื้อหาวิชาและมีกำหนดการสอบพร้อมแบบประเมินประกอบอยู่แล้วสะดวกแก่ผู้สอนที่จะนำมาประยุกต์ใช้ ไม่ต้องสร้างใหม่
3. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบที่จะนำมาใช้ กำหนดบทบาทของบุคคลที่จะต้องมีส่วนร่วมอย่างชัดเจนและครอบคลุมตามระดับความพร้อมของผู้เรียน
4. จัดเตรียมระบบสื่อสารออนไลน์ระหว่าง ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้สอนให้พร้อม โดยใช้ระบบที่มีอยู่เดิมและไม่จำเป็นต้องจัดหาเพิ่มเติม เช่น facebook, Line, Google หรือเบอร์โทรศัพท์ หากไม่สามารถสื่อสารในแบบออนไลน์ได้ ผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักบ้านพักของผู้เรียน เพื่อเดินทางไปแนะนำและจัดการเรียนการสอนให้เป็นพิเศษ

สำหรับการออกแบบการเรียนรู้ในวิถี New normal หมายถึง การออกแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้กำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ ประเมินตนเอง นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งแตกต่างจากการออกแบบการเรียนรู้แบบทั่วไปที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย และวิธีการเรียนรู้ที่คิดว่าดีที่สุดสำหรับผู้เรียน โดยมีจุดเน้นอยู่ที่การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่เป็นการเรียนรู้เชิงลึก คือ รู้จริง รู้ชัด นำไปประยุกต์ใช้ และสร้างสรรค์นวัตกรรมได้ ซึ่งการออกแบบการเรียนรู้ที่จะตอบสนองจุดเน้นนั้น กล่าวว่า ควรจะมีขั้นตอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2563 : 6-10)

1. ควรมีการวิเคราะห์ให้ผู้เรียนในสิ่งที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้มี แรงผลักดันในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมี สิ่งกระตุ้นแตกต่างกัน หากผู้สอนค้นพบสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ได้จะเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน
2. ควรมีการวิเคราะห์สาระและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการส่งเสริมแรงผลักดันของผู้เรียน คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนจะช่วยทำให้ผู้เรียนใช้พื้นที่การเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. ควรวิเคราะห์ Platform และวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีทางเลือกที่จะเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตนเอง (หลายเส้นทาง เป้าหมายเดียวกัน) สำหรับ รูปแบบการเรียนรู้ นั้น อาจจะเป็นการเรียนรู้บนโลกออนไลน์ การเรียนรู้ที่โรงเรียน การเรียนรู้ที่บ้าน การเรียนรู้ที่ชุมชน ส่วนวิธีการเรียนรู้ควรเน้นวิธีการเรียนรู้ตามแนวทาง Active learning ในทุกรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สะท้อนคิด และถอดบทเรียนเป็นแก่นของความรู้ ซึ่งการถอดบทเรียนจะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้เชิงลึก
4. ควรเตรียมทรัพยากรการเรียนรู้สำหรับการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบ และวิธีการเรียนรู้ขั้นตอนนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียน มีโอกาสเลือกพื้นที่การเรียนรู้ของตนเองในลักษณะการเรียนรู้ ส่วนบุคคล หรือการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ความต้องการส่วนบุคคลของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมีความใส่ใจ และมุ่งมั่นอยู่กับการเรียนรู้ของตนเอง

5. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะเปิดพื้นที่การเรียนรู้ ทั้ง 5 ประการ ได้แก่ 1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกแบบและใช้วิธีการเรียนรู้ของตนเอง 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินเพื่อพัฒนาตนเอง 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อส่วนรวม และ 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนคิดตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ครั้งใหม่ หากผู้สอนเปิดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้มากเท่าใด การเรียนรู้เชิงลึกจะเกิดขึ้นได้มากเท่านั้น

6. ควรมีการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ และวิธีการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้ใช้ในการจัดการเรียนรู้ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด

การออกแบบการเรียนรู้ใน New normal ดังที่ได้กล่าวมาต้องอาศัยปัจจัยหลายประการเกื้อหนุนกัน เช่น ความรู้และความสามารถด้านวิชาชีพครู ความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระ ทักษะทางด้านเทคโนโลยีของผู้สอน เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็น New normal ของครูในอนาคต

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้พื้นที่การเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในยุค New Normal ได้ก็คือการออกแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีบูรณาการ โดยครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และทุกระดับชั้นโดยสามารถดำเนินการได้ ดังนี้ (ยุวธิดา คำปวน, 2564 : 31-32)

1. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ครูแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ประชุมกัน เพื่อวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษาของระดับชั้นที่รับผิดชอบ

2. บูรณาการเนื้อหา ครูที่สอนในระดับชั้นเดียวกันนำสาระการเรียนรู้มานำเสนอในกลุ่ม ตั้งหัวข้อเรื่องขึ้นเป็นแกน แล้วพิจารณาว่าเนื้อหา สาระใดสามารถเชื่อมโยงหรือสัมพันธ์กัน หรือใกล้เคียงกัน นำมาบูรณาการเป็นหน่วยเดียวกัน สำหรับบางเนื้อหาที่ไม่สามารถบูรณาการได้ให้จัด เป็นกิจกรรมสอนแยกเฉพาะเนื้อหาของตนได้ ซึ่งการบูรณาการเนื้อหานี้หากทำได้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะดีมาก แต่หากทำได้ไม่ครบก็ไม่เป็นไรแล้ว แต่ธรรมชาติของเนื้อหานั้นๆ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ของตนไปตามปกติ

3. จัดลำดับหน่วยการเรียนรู้ นำเนื้อหาสาระที่จัดบูรณาการกันได้แล้วนั้น มาจัดลำดับหน่วยการเรียนรู้ใหม่ โดยกำหนดเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนออกไปสู่เรื่องที่ไกลตัว เช่น เริ่มต้นจากหน่วยร่างกายของเรา สืบรอบตัวเรา โรงเรียน ชุมชน จนกระทั่งเรื่องสุดท้ายคือจักรวาล และดวงดาว

4. ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ครูแต่ละระดับชั้นออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ จากวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาปรับให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่บูรณาการกันมากยิ่งขึ้น นำเสนอตัวอย่างกิจกรรม กำหนดคำถามนำไปสู่การเรียนรู้แบบบูรณาการ พร้อมกำหนดชิ้นงานแบบบูรณาการเพื่อลดความซ้ำซ้อนของชิ้นงาน

5. อภิปรายและไตร่ตรอง เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการจบหน่วยการเรียนรู้ ครูแต่ละระดับชั้นร่วมกันอภิปรายผลจากการสอน การสังเกตการสอน สะท้อนผลการสอนทั้งของตนเองและเพื่อนครู โดยอภิปรายทั้งด้านเนื้อหา สาระ วิธีการจัดกิจกรรม คำถามนำเข้าสู่การเรียนรู้ บรรยากาศในชั้นเรียน ชิ้นงานที่ผู้เรียนทำเพื่อนำผลการสะท้อนนั้นไปปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เมื่อสิ้นสุดการเรียนทุกปีการศึกษา มีการจัดกลุ่มสัมมนาทั้งโรงเรียนเพื่อนำเสนอองค์ความรู้จากการสะท้อนผลการสอนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลจากการจัดการเรียนรู้ การบริหารและการจัดการหลักสูตร ผลสะท้อนกลับจากผู้เรียนและผู้ปกครอง ผลงานผู้เรียน ตลอดจนปัญหาและวิธีการแก้ไขและนำแนวการสอนที่ดีมาปรับใช้ให้ดียิ่งขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในปีต่อไป

ขั้นตอนการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการนี้จะเห็นว่าเป็นขั้นตอนที่ปฏิบัติได้ง่ายๆ สามารถนำแผนการสอนและประสบการณ์เดิมในการสอนมาปรับใช้ได้เลย รวมทั้งสามารถนำมาปรับใช้ได้ใน

สถานการณ์ที่ครูมีเวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ไม่มาก เพราะสาเหตุการปิดเรียนด้วยโรคระบาดดังกล่าว แต่ครูต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานตัวชี้วัดในสาระการเรียนรู้ที่สอนจึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการรูปแบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์รวมทั้งให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนตามเป้าหมายการจัดการศึกษาด้วยการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับ New Normal ของการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ของเราทุกคนที่ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

สรุป

วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ครั้งนี้ ถือเป็นโอกาสสำคัญในการปรับตัวและปรับเปลี่ยนแนวคิดครั้งยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนตามวิถี New Normal ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอนของครูและนักเรียนอย่างชัดเจน จะต้องทำอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยการนำเทคโนโลยี สื่อดิจิทัลมาต่างๆ มาเป็นแพลตฟอร์มหลักในการจัดการเรียนการสอนทางไกลและการเรียนออนไลน์ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของผู้เรียน แม้ว่าซึ่งการเรียนด้วยวิธีการนี้จะยังไม่ใช่ “ความปรกติใหม่” แต่อาจเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสื่อดิจิทัลของครู การจัดการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์ที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสูงสำหรับผู้เรียนทุกคนก็เป็นได้

การออกแบบการเรียนรู้ในยุค New normal ประกอบด้วย แนวคิดของ Globish มี 4 รูปแบบ ได้แก่ 1. การเรียนรูปแบบออนไลน์ 100% 2. การเรียนในห้องเรียน 3. การเรียนแบบผสมผสานออนไลน์และออฟไลน์ และ 4. การเรียนแบบโฮมสคูล นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนการสอนแบบเดลิเวอรี่ หรือการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบครูกระเป๋ารวมทั้งแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ของวิชัย วงศ์ใหญ่และคณะ ตลอดจนการออกแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนในในความปรกติใหม่ มีลักษณะเป็นการเรียนรู้ที่มี Platform วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนใช้พื้นที่การเรียนรู้ของตนเอง และนำไปสู่การเรียนรู้เชิงลึก ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นคุณภาพของการเรียนรู้ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง การออกแบบการเรียนรู้ดังกล่าวต้องอาศัยปัจจัย 3 อย่างเกื้อหนุนกันจึงจะประสบผลสำเร็จ เช่น ความรู้และความสามารถของครู ความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระ และทักษะทางด้านเทคโนโลยีของครูผู้สอน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ครูจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะออกแบบการเรียนรู้ให้มีลักษณะดังกล่าว เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายความเป็นมืออาชีพอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

- ชัยชนะ มิตรพันธ์. (2563). ปรับไลฟ์สไตล์ชีวิตใหม่รับ New Normal หลังวิกฤตโควิด-19 รอดได้ด้วย Digital Technology. [Online]. Available : <https://www.etda.or.th/content/new-normal-after-covid-19.html>. [2563, ตุลาคม 10].
- ชัยวัฒน์ ปานนิล. (2564). แนวทางการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาขั้นพื้นฐานในยุค CoVid 19 Educational Disruption. [Online]. Available : <https://prachatai.com/journal/2020/04/87194>. [2563, ตุลาคม 1].
- พัชรภรณ์ ดวงชื่น. (2563, กันยายน-ธันวาคม). การบริหารจัดการศึกษารับมือความปรกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. วารสารศิลปะการจัดการ, 4 (3), 783-795.
- ยุวธิดา คำปวน. (2560, มกราคม-เมษายน). การบูรณาการ : เส้นทางแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8 (1), 25-38.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2563). การออกแบบการเรียนรู้ใน New normal. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันเพ็ญ พุทธานนท์. (2563). **New Normal** การศึกษาไทยกับ 4 รูปแบบใหม่การเรียนรู้. [Online]. Available : <https://www.thebangkokinsight.com/367124/>. [2563, ตุลาคม 3].

สุภาภรณ์ พรหมบุตร. (2563). **New normal** กับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลง. [Online]. Available : <https://dsp.dip.go.th/th/category/2017-11-27-08-04-02/2020-06-29-14-39-49>. [2563, กันยายน 10].

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ. (2563). **Recovery Forum : School Reopening and Teacher Empowerment to Cope with the Next Normal in Education**. [Online]. Available : <https://www.nxpo.or.th/th/4856/>. [2563, กันยายน 3].

เสาวรัง รัตนคำฟู และเมธาวี รัชตวิจิน. (2563). **ผลกระทบของการทำงานที่บ้านในช่วงโควิด-19 : กรณีศึกษาของ ทิดอาร์ไอ**. [Online]. Available : <https://tdri.or.th/2020/05/impact-of-working-from-home-covid-19/>. [2563, ตุลาคม 3].